

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 29 mai - 4 iunie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Înălțarea Domnului

joi, 2 iunie 2011; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Isus a înviat din morți! El este VIAȚA

Îndrăgostește-te de viață! Trăiește viața cu Cristos! Bucură-te de darul vieții!

Cristos, Regele nostru, a înviat pentru noi din morți și ne-a redat viața. Cristos, Cuvântul Veșnic, a înviat pentru noi din morți ca să prețuim viața. Cristos, Lumină din Lumină, a înviat pentru noi din morți ca să descoperim sensul vieții.

Prin Cristos noua viață a început! **Cu** Cristos noua viață este posibilă după fiecare cădere! **În** Cristos noua viață îl ajută pe om să pătrundă planul de iubire a lui Dumnezeu.

Viața este un mister. De aceea are nevoie de Dumnezeu. **Viața** este o minune. De aceea îi aparține lui Dumnezeu. **Viața** este un dar. De aceea trebuie trăită cu Dumnezeu. Te rog, privește în jurul tău și vezi ce înseamnă **viața**.

Fiecare om îți va oferi un răspuns personal...

Viața înseamnă suferință, durere, dezamăgire...

Viața înseamnă fericire, dăruire, iubire...

Viața înseamnă muncă, familie, speranță...

Viața înseamnă greutate, boală, singurătate...

Viața înseamnă distracție, sentimente bune și rele, căderi și urcușuri...

Viața înseamnă ziua de ieri care a trecut, ziua de azi care este un dar și ziua de mâine care este un mister...

Te rog, privește în jurul tău și caută asemănări pentru viață.

Fiecare om îți va oferi un răspuns personal.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Maria Ulici, Adrian Horgo și Casandra Luncan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cu ce să asemănăm viața?

Ea se poate asemăna cu **apa abundentă a unui râu** care se scurge și niciodată nu mai trece prin același loc. Are două maluri. La dreapta este iubirea care o mângâie. La stânga speranța care îi trasează direcția. Are o bază, o albie. Aceasta este credința care nu-i permite niciodată apei să-și schimbe natura de a fi apă deși are de a face cu „pământul”. Are și un spațiu nemăsurat deasupra. Acesta este cerul. De acolo a venit și acolo se întoarce.

Cu ce să asemănăm viața?

Ea se poate asemăna cu **apa abundentă a unui râu** care se scurge și niciodată nu mai trece prin același loc. Are două maluri. La dreapta este iubirea care o mângâie. La stânga speranța care îi trasează direcția. Are o bază, o albie. Aceasta este credința care nu-i permite niciodată apei să-și schimbe natura de a fi apă deși are de a face cu „pământul”. Are și un spațiu nemăsurat deasupra. Acesta este cerul. De acolo a venit și acolo se întoarce.

Cu ce să asemănăm viața?

Ea se poate asemăna cu **o lumânare aprinsă** care se consumă sub ochii noștri. Pentru ca ea să fie aprinsă este absolut necesar o sursă de foc. Această sursă este suflul pus de Cineva în om, vine dintr-un loc tainic și are la bază credința. După ce este aprinsă ea luminează și face căldură. Viața este destinată să aducă lumină și căldură. Dacă viața nu are lumina speranței ce fel de viață este? La fel, dacă viața nu este înzestrată cu căldura iubirii ce fel de viață este? Încetul, cu încetul, lumânarea se consumă până când se termină. În timp ce se consumă din ea curg picături de ceară. Acestea sunt lacrimile vieții din timpul suferinței. Când s-a consumat înseamnă că a sosit sfârșitul vieții pe acest pământ.

Cu ce să asemănăm viața?

Ea se poate asemăna cu **o călătorie** la care suntem prezenți cu toții. Pentru ca totul să decurgă în ordine este nevoie de un loc de plecare și un loc de sosire. Locul de plecare pentru viață este nașterea pe acest pământ și locul de sosire este cerul lângă Dumnezeu și sfinții săi. Călătoria este condusă, în general, de către un ghid. Viața este condusă de prezența lui Cristos. În timpul călătoriei se cântă, sunt popasuri, sunt obiective turistice de vizitat, se depune efort etc. În timpul vieții ne bucurăm, ne îndreptăm privirea spre cer, plângem, muncim... Suntem într-un pelerinaj continuu...

Cu ce să asemănăm viața?

Ea se poate asemăna cu **„o școală de artă”** în care se învață înțelepciunea de a trăi. Pășești pe porțile școlii încă de mic unde îți este descoperită tehnica ascultării. Aici ai un Învățător. El îți spune că a sosit timpul să frecventezi școala zilnic pentru a fi „mare” în viață. La școală trebuie să fii atent la tot ceea ce se predă iar acasă trebuie să-ți faci temele. Învățătorul îți mai prezintă toate materiile pe care va trebui să le asimilezi și să fii civilizat și respectuos cu toți colegii.